

BIULETYN WYBORCZY

1.03.2015

Wybory proboszcza parafii ewangelicko-augsburskiej w Toruniu

SŁOWO OD KURATORA

Szanowni Państwo,
decyzją władz zwierzchnich Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, na wniosek rady parafialnej parafii ewangelicko-augsburskiej w Toruniu, został ogłoszony wakans na stanowisko proboszcza naszej społeczności. Po ogłoszeniu wakansu zgłosili się do nas czterej kandydaci, spośród których Konsystorz Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP zatwierdził kandydatury: ks. Pawła Hause, ks. Michała Walukiewicza i ks. Bogdana Wawrzeczko. Ich sylwetki prezentujemy Państwu w niniejszym „Biuletynie Wyborczym”. Kandydaci pochodzą z trzech diecezji Naszego Kościoła, tj. z diecezji mazurskiej, pomorsko-wielkopolskiej i warszawskiej. Każdy z nich pełnił w okresie swojej pracy parafialnej różne funkcje zarówno w parafii jak i diecezji. Każdy z nich zaprezentował się nam, odpowiadając w styczniu br. nabożeństwa spowiednio-komunijne oraz odpowiadając na Nasze pytania. Przed nami więc wybory, do których musimy przystąpić z rozwagą i własną oceną poznane Kandydata. Nie ulegajmy emocjom ani sugestiom innych. Na każdym z nas z osobna spoczywa obowiązek wyboru rozważnego. Wybieramy duchownego co najmniej na 10 najbliższych lat. Przez te kolejne lata musimy być zjednoczeni z naszym nowym Przewodnikiem Wiary. Musimy także w tym czasie dokończyć remont kościoła oraz wyremontować budynek dawnej plebanii nowomiejskiej przy Placu Katarzyny.

W związku z takim a nie innym momentem w dziejach parafii apeluję do Państwa o aktywizację podczas zbliżających się wyborów. Poprzez własną absencję, podobnie jak w wyborach parlamentarnych czy samorządowych, inni wybierają za nas. Każdy z nas musi mieć natomiast, moim zdaniem, wpływ na to, kto przez kolejne lata będzie reprezentantem duchowym Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Toruniu.

Spotkajmy się wszyscy na wyborach w naszej kaplicy w dniu 1 marca 2015 r.

Z wyrazami szacunku

prof. dr hab. Jarosław Klaczkow – kurator parafii ewangelicko-augsburskiej w Toruniu

WYBIERAMY PROBOSZCZA W TORUNIU

Konsystorz Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie uchwały z dnia 21 listopada 2014 r. na podstawie § 70 pkt. 5 Zasadniczego Prawa Wewnętrzznego, po przeprowadzeniu wakansu zatwierdził kandydatury ks. Pawła Hause, ks. Michała Walukiewicza i ks. Bogdana Wawrzeczko na stanowisko Proboszcza w Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Toruniu.

Podczas posiedzenia Rady Parafialnej w dniu 10 grudnia 2014 r. pod przewodnictwem księdza biskupa prof. Marcina Hintza poprzez losowanie wybrano kolejność prezentacji kandydatów.

Kandydaci zostali wylosowani w kolejności alfabetycznej:

- ks. Paweł Hause – odprawił nabożeństwo 11 stycznia,
- ks. Michał Walukiewicz – odprawił nabożeństwo 18 stycznia
- ks. Bogdan Wawrzeczko – odprawił nabożeństwo 25 stycznia

Wszyscy po kolei poprowadzili nabożeństwa i wygłosili podczas nich kazania. Po każdym nabożeństwie była możliwość porozmawiania z każdym z kandydatów.

KS. PAWEŁ HAUSE

NOTKA BIOGRAFICZNA

Urodzony 7.06.1964 w Jeleniej Górze w rodzinie pastorskiej ks. Jana Hause; studia w ChAT ukończone z wynikiem bardzo dobrym w 1988 r.; roczny intensywny kurs języka niemieckiego w Niemczech; praktyki parafialne w Warszawie, Łodzi, Krakowie i Zabrzu; ordynacja na duchownego w 1994 r. w Zabrzu; okres wikariatu w Zabrzu i Ustroniu, oraz w Kętrzynie; od 1997 funkcja proboszcza w Kętrzynie; w 1990 r. wziął ślub z Małgorzatą z d. Najdek; w 1994 r. urodził się mój syn Jakub; w 2000 r. przysłała na świat moja córka Weronika.

PYTANIA DO KANDYDATA

Jak wyglądała dotychczasowa współpraca z Radami Parafialnymi w parafiach, gdzie Ksiądz pracował?

Współpraca z Radą Parafialną była i jest sprawą priorytetową zarówno dla mnie jak i dla każdej parafii, w której pełnię służbę. Układała się zawsze dobrze i właściwie, na zasadach określonych w prawie kościelnym, przy pełnej wzajemnej akceptacji i więzi, także w trudnych sytuacjach.

Jakie mechanizmy życia parafialnego Ksiądz dotychczas stosował?

Stosuję zasadę pracy u podstaw, z możliwościami ożywiania duchowości i aktywności. Mechanizmów jako takich nie stosuję. Próbuję wdrażać zasadę ewangelicznej miłości i trudnej sztuki wybaczenia.

Jak wyglądała statystyka wystąpień i wstąpień z i do Parafii, w których Ksiądz pracował?

We wszystkich parafiach notowane były wstąpienia, w ciągu ostatniego okresu służby do parafii wstąpiło 51 osób (średnio 3 osoby w ciągu roku). Wystąpień nie odnotowano.

Jaka forma duchowości jest Księdzu najbliższa?

Moją duchowość wyniosłem z domu pastorskiego, opieram ją na przykładzie służby mojego Ojca, który był dla mnie wzorem pobożności. Lektura Pisma Świętego i modlitwa są podstawą do zwiastowania ale też i kontaktów z innymi ludźmi, do pracy parafialnej. Najbliższa mi jest taka forma pobożności, która oddaje chwałę Bogu, bez osądzenia bliźniego.

Jaką Ksiądz ma wizję swoich kontaktów z Kościołem rzymskokatolickim, Kościołem prawosławnym i tzw. „wolnymi” Kościołami protestanckimi?

Ze wszystkimi kościołami i wspólnotami żyję w przyjaźni i mam zawsze dobre relacje. Moją wizją nie jest zjednoczenie ani z kościołem większościowym, ani ze

wspólnotami ewangelikalnymi. Dążę jednak do maksymalnego zbliżenia ze wszystkimi, szukam wspólnej modlitwy i współpracy dla dobra Kościoła i wiernych. Poza tygodniem modlitwy o jedność chrześcijan, co tydzień gram w piłkę nożną z księżmi z kościoła prawosławnego i katolickiego. Uczestniczę w uroczystościach, ekumenicznych akcjach etc.

Jakie Ksiądz ma doświadczenie w administrowaniu nieruchomościami?

Administruję od wielu lat nieruchomościami w parafii i w 5 filiałach. Służbę w kościele rozpoczynałem jako administrator parafii w Łodzi.

Jakie Ksiądz ma doświadczenie w procesie rewindykacji mienia kościelnego?

Rewindykacja mienia kościelnego jest niezwykle ważną drogą dla wzmocnienia stanu majątkowego kościoła, jest też pewną sprawiedliwością dziejową. Samodzielną służbę rozpoczynałem po okresie składania wniosków rewindykacyjnych, jednak czyniłem próby odzyskiwania mienia dla parafii i pozyskałem z Bożą pomocą 15 ha ziemi ornej, która przynosi parafii roczny dochód w postaci dotacji unijnych i czynszu dzierżawnego. Odzyskałem budynek w jednym z filiałów, który pełni od lat rolę kaplicy. Aktualnie jestem na etapie odzyskiwania ruchomości kościelnych zagarniętych po wojnie przez władze komunistyczne. Do tej pory odzyskałem rzeźbę Mojżesza, stojącą pod amboną.

Jak wyglądała dotychczasowa współpraca Księdza z władzami samorządowymi i wojewódzkimi?

Współpraca z władzami jest nieodłącznym elementem nie tylko wizerunkowym, ale też niekiedy źródłem wymiernych korzyści dla parafii, z tego względu współpraca ta układa się zawsze bardzo dobrze.

Czy w dotychczasowych miejscach pracy rozwijał Ksiądz kontakty ekumeniczne?

W każdym miejscu staram się rozwijać dobre kontakty ekumeniczne i myślę, że są tego widoczne owoce.

Czy w dotychczasowych miejscach pracy propagował Ksiądz tradycję i dzieje miejscowej społeczności ewangelickiej?

Popieranie tradycji i dziejów miejscowej społeczności ewangelickiej jest niezwykle ważne zarówno na Mazurach jak i na Pomorzu. Staram się popularyzować tradycję ewangelików w lokalnej prasie, jak również na łamach prasy kościelnej, w PR i TV. Współpraca ze stowarzyszeniami, muzeum, zespołami folklorystycznymi, organizowanie wystaw, sesji popularnonaukowych o Mazurach czy ewangelicyzmie, oprowadzanie wycieczek (także w języku niemieckim) w dawnym i obecnym kościele ewangelickim to stałe elementy propagowania dziejów ewangelicyzmu na tych ziemiach.

Proszę wymienić największe osiągnięcia i sukcesy, jakimi może Ksiądz pochwalić się w dotychczasowej służbie. Co zmieniło się na lepsze w parafiach, którymi Ksiądz administrował?

Trudno przypisywać sobie zasługi, szczególnie gdy jesteśmy tylko kontynuatorami dzieła, któremu służymy. Cieszę się jednak ze wszystkiego, co przynosi dobre efekty, jak np. rozszerzenie działalności parafialnej, pracy młodzieżowej, nawiązanie partnerstwa z parafiami w Niemczech, wspomniana rewindykacja, wzrost znaczenia i docenienie parafii wśród lokalnej społeczności. Cieszę niewątpliwie zakończonymi remontami, adaptacje czy przebudowy kościołów, organów, plebanii. Nie wszystko jednak jest naszym dziełem. Wielką radością było pogodzenie zwaśnionych rodzin. W mojej dotychczasowej służbie bardzo ucieszył mnie fakt, że również mój syn zdecydował się wstąpić na studia w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej. Cieszę się, że wspiera mnie żona pomagając mi w lekcjach religii, prowadząc szkółki niedzielne, a wcześniej chór parafialny.

Czy widzi Ksiądz możliwość współpracy Parafii ze stowarzyszeniami/fundacjami?

Współpraca ze stowarzyszeniami jest cenna, o ile nie pochłania zbyt wiele czasu potrzebnego na pracę parafialną, chyba, że uzupełnia lub wspomaga działania statutowe i priorytetowe parafii, podobnie w przypadku fundacji. Współpracę taką dostrzegam i realizuję stosownie do potrzeb.

Czy ma Ksiądz doświadczenie w prowadzeniu Diakonii?

Diakonia wpisana jest w działalność parafialną, bez niej jesteśmy jako kościół mało wiarygodni. Mimo nawet skromnych możliwości, prowadzenie pracy diakonijnej jest niezbędne w każdej parafii. Moje doświadczenie oparłem na służbie mojego Ojca w Domu Opieki „Sarepta”, od którego uczyłem się pracy z osobami starszymi. Praktykę odbywałem też w Domu Opieki „Tabita” pod Warszawą. W mojej parafii utworzyłem punkt wypożyczania sprzętu rehabilitacyjnego i wydawania odzieży. Jako duszpasterz Joannitów współtworzę strukturę stacji socjalnych niosących pomoc chorym i potrzebującym. Od lat jestem też kapelanem szpitalnym. Współpracuję ściśle z MOPS i kołem dzieci niepełnosprawnych.

Czy brał Ksiądz udział lub organizował akcje społeczne/charytatywne? Jeżeli tak, to jakie? Na czym one polegały?

Organizowanie akcji charytatywnych i społecznych ustępuje stałej pracy na rzecz potrzebujących, jednak akcje są także przeze mnie organizowane. Udział w Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy, koncerty charytatywne mają miejsce stosownie do możliwości. Parafia służy miejscem, a duchowny swoją osobą, zaangażowaniem i czasem. Najczęściej organizowana jest przeze mnie akcja Prezent pod choinkę na rzecz dzieci z domów dziecka na Ukrainie, przy współudziale szkół oraz parafii grekokatolickiej. Promuję też ekumeniczną akcję Wigilijnego dzieła Pomocy Dzieciom i inne.

Prosimy o wyjaśnienie, czemu chce Ksiądz piastować funkcję Proboszcza akurat w Toruniu?

Pragnę służyć w parafii wielkomejskiej, gdyż wychowałem się w Warszawie. Chciałbym też móc rozwinąć działalność i aktywność parafialną na miarę pomysłów i marzeń.

Cieszyłbym się z możliwości własnego dalszego rozwoju i poznania nowych perspektyw i nowych wyzwań. Chętnie będę współpracował z Wami drodzy Parafianie, jeżeli przyjmiecie mnie do swego grona jako Waszego duszpasterza i jeśli zechce tego sam Pan Kościół.

LIST DO PARAFIAN

Drodzy Parafianie z parafii toruńskiej.

Piszę do Was, chcąc przypomnieć moją osobę i odświeżyć kontakt, który udało nam się nawiązać podczas ostatniego naszego spotkania na nabożeństwie w Toruniu.

Przy tej sposobności pragnę podziękować za miłe i życzliwe przyjęcie zarówno mnie jak i mojej rodziny, którą także mieliście okazję poznać.

Dziękuję za Wasz piękny śpiew, uważne słuchanie kazania w 1 Niedzielę po Epifanii, a także za sympatyczne spotkanie po nabożeństwie.

Cieszę się, że podczas tego spotkania padło tak wiele pytań, które dały mi możliwość uzupełnienia informacji o mnie i mojej służbie, zawartych w informatorze parafialnym. Dziękuję za miłą atmosferę, Wasze szczere zainteresowanie, rozmowy, oraz możliwość poznania specyfiki Waszej parafii.

Mój szacunek wzbudziła Wasza troska o Kościół i Kaplicę, oraz o to, by wybrać jak najlepszego kandydata.

Raz jeszcze więc zapewniam o moich szczerych intencjach i gotowości służenia Wam moją najlepszą wiedzą, doświadczeniem i zaangażowaniem. Pragnę przekazywać Wam moją wiarę i wspierać Was jako duszpasterz.

Jak to już miałem możność przedstawić, jestem otwarty na wszelkie formy pobożności, dla których powinno się znaleźć miejsce w życiu parafialnym i nabożeństwowym. Jestem osobą, która potrafi łączyć i godzić, a nie dzielić. Zasadą mojej służby jest skoncentrowanie na drugim człowieku, a nie promowanie własnej osoby. Chciałbym móc poprowadzić Was mądrze i z miłością. Być tym, który wskaże na Chrystusa i Jego leczącą wszelkie rany miłość i moc. Pragnę modlić się razem z wami i być pośród Was, jeśli przyjmiecie mnie do swego grona.

Zależy mi na każdym, szczególnie chciałbym otoczyć zainteresowaniem dzieci i młodzież, ale też starszych, po to by móc organizować dla Was jak najwięcej i jak najbardziej różnorodnych form pracy parafialnej. Bardzo chętnie organizuję spotkania, wycieczki, uroczystości, kolonie i obozy młodzieżowe, koncerty, ewangelizacje, wykłady. Mam na względzie zawsze dobro drugiego człowieka, dobro parafii.

Preferuję dialog i wspólne porozumienie w sprawach trudnych. Mój temperament łączę z cierpliwością. Zachowuję poczucie humoru oraz optymizm, które staram się przekazywać innym.

Cieszę się, że w parafii dokonano tak wiele w minionych latach. To ważne, żeby doceniać wszystko, co dobre, niczego nie niszczyć, móc kontynuować; by niczego ani nikogo nie utracić.

Jednocześnie chcę wnieść swoją indywidualność i własne talenty, wizje.

Posiadając duże doświadczenie duszpasterskie nabyte w dużych jak i mniejszych parafiach, chciałbym pośród Was to jak najlepiej spożytkować dla wspólnej satysfakcji i rozwoju, zaś przede wszystkim na chwałę Bożą. Ofiarowując Wam współpracę jestem gotów kontynuować i rozwijać także pracę diakonijną, dialog ekumeniczny, dobre relacje z władzami samorządowymi, projekty remontowe i inne wyzwania. Chętnie podejmę się służby w Waszej Parafii, jeżeli zechce tego Pan Kościół, a wierni obdarzą mnie swoim zaufaniem. Kończąc, łączę się z Wami w modlitwie, w prośbie o mądre i właściwe dla Was przywództwo. Proszę Boga o błogosławieństwo dla Was i waszych Rodzin, dla wszystkich Parafian, dorosłych, młodzieży i dzieci. Niech Pan Bóg Wam błogosławi!

KS. MICHAŁ WALUKIEWICZ

NOTKA BIOGRAFICZNA

Urodzony 21.07.1973 w Gdańsku. Ordynowany na duchownego 30.08.1998. W latach 1998-1999 wikariusz w Zabrze i Gliwicach, a w latach 1999-2004 w ośrodku parafialnym Katowice-Szopienice. Równolegle – wikariusz diecezjalny, Diecezjalny Duszpasterz Młodzieży Diecezji Katowickiej oraz Przewodniczący Komisji Młodzieży przy Polskiej Radzie Ekumenicznej. Od 1999 stały współpracownik kwartalnika misyjnego "Warto", a także "Zwiastuna ewangelickiego", autor rozważań radiowych do ewangelickiego programu radiowego "Po prostu". Od 2004 roku proboszcz – administrator, a od 2007 proboszcz Parafii we Włocławku, Lipnie i Rypinie, w latach 2005-2009 proboszcz – administrator parafii w Grudziądzu.

PYTANIA DO KANDYDATA

Jak wyglądała dotychczasowa współpraca z Radami Parafialnymi w parafiach, gdzie Ksiądz pracował?

Współpraca z Radą Parafialną jest zawsze na tyle dobra, na ile istnieje chęć współdziałania, wspólnego niesienia odpowiedzialności za przyszłość parafii, wzajemnego zaufania i szacunku oraz określenia wspólnych celów i dróg ich osiągnięcia. Miałem to szczęście, że trafiłem na wielu dobrych i wiernych współpracowników, z którymi było możliwe realizowanie wielu planów i przedsięwzięć.

Jakie mechanizmy życia parafialnego Ksiądz dotychczas stosował?

Rozpoczynając od różnorodnych form pracy z dziećmi i młodzieżą (w których aktywnie wspiera mnie moja żona) - szkółki niedzielne, lekcje nauczania kościelnego, spotkania młodzieżowe, rekolekcje dla dzieci i dorosłych, obozy letnie, poprzez spotkania biblijne, multimedialne prelekcje tematyczne, spotkania okolicznościowe (jubileuszowe), spotkania chórowe, koncerty, aż po wspólne wyjazdy, pikniki parafialne i "gwiazdki" dla dzieci i seniorów.

Jak wyglądała statystyka wystąpień i wstąpień z i do Parafii, w których Ksiądz pracował?

Patrząc z perspektywy ostatnich dziesięciu lat we Włocławku, Lipnie i Rypinie mogę powiedzieć, że było to łącznie kilkanaście osób. Każdego niemal roku pojawiają się osoby chętne do poznawania nauki naszego Kościoła i skłonne z Kościołem tym związać swoją przyszłość.

Jaka forma duchowości jest Księdzu najbliższa?

Najprościej mówiąc - ewangelicka - oparta na pryncypiach nauki naszego Kościoła. Rozumiem, że w tym względzie mogą być różne punkty widzenia i różne zwyczaje. Jednak forma pobożności (przy zachowaniu szacunku dla tradycji danej parafii) w diasporze czy na Śląsku Cieszyńskim jest

tak samo ważna, bo wyraża wiarę Kościoła jako wspólnoty.

Jaką Ksiądz ma wizję swoich kontaktów z Kościołem rzymskokatolickim, Kościołem prawosławnym i tzw. „wolnymi” Kościołami protestanckimi?

Szczególnie bliska jest mi myśl, że: „aby być dobrym ekumenistą, trzeba być najpierw dobrym ewangelikiem”. Ekumenia, wspólne dawanie świadectwa wiary jest obowiązkiem wszystkich wierzących, ale nie może się odbywać kosztem własnej tożsamości wyznaniowej. W tym względzie najbliższy jest mi model ekumenii jako "pojednanej różnorodności".

Jakie Ksiądz ma doświadczenie w administrowaniu nieruchomościami?

Dzięki pracy w parafiach posiadających różny stopień zasobności i materialnego zaplecza zdobyłem niezbędne doświadczenie w administracji nieruchomościami mieszkalnymi, rolnymi oraz cmentarnymi, zarówno w kwestii bieżącej administracji, jak i podejmowanych długofalowych projektów remontowych.

Jakie Ksiądz ma doświadczenie w procesie rewindykacji mienia kościelnego?

Nie miałem możliwości zajmowania się kwestiami rewindykacyjnymi.

Jak wyglądała dotychczasowa współpraca Księdza z władzami samorządowymi i wojewódzkimi?

Tam, gdzie było to możliwe, współpraca ta układała się zawsze bardzo dobrze, zarówno jeśli chodzi o obecność parafii w życiu miasta lub wsparcie miasta dla inicjatyw parafii (np. dotacja na remont kościoła itp.)

Czy w dotychczasowych miejscach pracy rozwijał Ksiądz kontakty ekumeniczne?

Oczywiście, tam gdzie była ku temu wola i sposobność. Nie tylko w trakcie Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan, ale także poza nim. (Dobrą

„tradycją” włocławską są np. ekumeniczne audycje świąteczne w lokalnej telewizji).

Czy w dotychczasowych miejscach pracy propagował Ksiądz tradycję i dzieje miejscowej społeczności ewangelickiej?

Tak i to z dużym sukcesem. We Włocławku od wielu lat współpracujemy ze szkołami ponadgimnazjalnymi, które w ramach zajęć historii przychodzą do naszego kościoła na lekcje o Reformacji (kilkaset osób rocznie). Dodatkowo, dzięki współpracy z Uniwersytetem Trzeciego Wieku została otwarta przy naszym kościele stała wystawa - Lapidarium ewangelików włocławskich XIX wieku, a przez współpracę z PTTK stworzone zostały dwie nowe trasy turystyczne po mieście śladami znanych ewangelików. Działania te zostały ukazane w wydanym w przewodniku "Zapomniane ślady społeczności ewangelickiej we Włocławku i okolicach". Podobna wystawa, gromadząca pamiętki i świadectwa dawnego życia ewangelików na ziemi dobrzyńskiej powstaje obecnie w Rypinie.

Proszę wymienić największe osiągnięcia i sukcesy, jakimi może Ksiądz pochwalić się w dotychczasowej służbie. Co zmieniło się na lepsze w parafiach, którymi Ksiądz administrował?

Dla mnie osobiście, największym sukcesem dotychczasowych działań jest pozytywna zmiana w postrzeganiu naszych małych diasporalnych parafii w lokalnych społecznościach - stworzenie dobrego (także medialnego) wizerunku parafii jako otwartych społeczności, gotowych uczestniczyć w życiu miasta. W kwestiach gospodarczych - kościoły w Lipnie i Włocławku przeszły generalne remonty wnętrz. Wiele z parafialnych budynków przeszło zaawansowane prace remontowe. W kwestiach duszpasterskich - stabilizacji uległo życie parafialne, zwiększyła się liczba osób przystępujących do Komunii Świętej, a aktywizacja samych parafian przyczyniła się do powstania i rozwijania nowych form życia parafialnego.

Czy widzi Ksiądz możliwość współpracy Parafii ze stowarzyszeniami/fundacjami?

Oczywiście, tam gdzie jest to z pożytkiem dla parafii i Kościoła. To właśnie dzięki takiej współpracy z lokalnymi organizacjami, przy wsparciu środków zewnętrznych możliwe było stworzenie we Włocławku wspomnianego powyżej Lapidarium ewangelików włocławskich.

Czy ma Ksiądz doświadczenie w prowadzeniu Diakonii?

Nie zajmowałem się do tej pory diakonią rozumianą instytucjonalnie, ale dane mi było włączać się w szereg akcji przez nią organizowanych.

Czy brał Ksiądz udział lub organizował akcje społeczne/charytatywne? Jeżeli tak, to jakie? Na czym one polegały?

Od trzech lat dzięki inicjatywie członków Rady Parafialnej w Rypinie, dane jest mi współdziałać w akcji zbierania 1% podatku na OPP (Diakonia Kościoła) z przeznaczeniem na działalność charytatywną parafii (np. organizację wycieczki dla dzieci, zakup paczek świątecznych dla dzieci i seniorów oraz wspieranie materialne najuboższych członków parafii).

Prosimy o wyjaśnienie, czemu chce Ksiądz piastować funkcję Proboszcza akurat w Toruniu?

Jestem przekonany, że parafia w Toruniu, przy wykorzystaniu jej pięknej historii i dotychczasowego dorobku, ma wiele możliwości i ogromny potencjał na przyszłość. Byłbym dumny mogąc być częścią takiego działania. Wierzę, że w tym miejscu mógłbym osobiście rozwijać się i stawać się jeszcze lepszym duchownym wykorzystując te talenty, którymi Pan Bóg mnie obdarował.

LIST DO PARAFIAN

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie!

Serdecznie dziękuję Wam za życzliwe przyjęcie mnie i mojej rodziny w toruńskiej parafii. Dziękuję za wspólne przeżywanie nabożeństwa i za spotkanie niosące wiele cennych impulsów.

Choć nie przyszło mi odpowiadać na wiele pytań, to słyszałem w nich Państwa prawdziwą troskę o parafię i jej przyszłość. Dziękuję za wszystkie pytania, nawet te, które mogły być uznane za trudne lub niewygodne. Pokazują one, że najlepszym sposobem wzajemnej komunikacji i informacji jest zawsze szczerza rozmowa, która pomaga wyjaśniać wszelkie nieporozumienia i niejasności.

Mam świadomość wielu wyzwań stojących przed nowym proboszczem toruńskiej parafii oraz wielu różnych punktów ich widzenia. Różna perspektywa może być dobra - gdy buduje, gdy pozwala przeżywać i aktywnie kształtować życie parafii na wielu płaszczyznach. Nie sposób określić, który z aspektów tej pracy jest najważniejszy - praca z dziećmi i młodzieżą, troska o seniorów, misja, ewangelizacja, diakonia, czy kwestie administracyjne i majątkowe. Wszystkie one wzajemnie się uzupełniają i tylko razem tworzą harmonijny obraz społeczności wiary, nadziei i miłości, która pamiętając o spuściźnie poprzednich pokoleń chce z nadzieją patrzeć w przyszłość. Parafia w Toruniu ma duży potencjał - ten wynikający z pięknej historii, ale także bazujący na dzisiejszej sytuacji, na bardzo dobrych, budowanych przez lata kontaktach ekumenicznych i społecznych z władzami różnego szczebla, oraz na życzliwym ewangelikom środowisku akademickim.

Powtórzę, mam świadomość wielu wyzwań - ale wierzę, że przy dobrej i aktywnej współpracy z Radą Parafialną, przy aktywności samych parafian, a przede wszystkim z Bożym Błogosławieństwem są one do pokonania.

Kiedy dwa tygodnie temu stawałem na ambonie toruńskiej kaplicy miałem przywilej rozważania razem z wami ewangelicznej historii o cudzie w Kanie Galilejskiej. Głęboko wierzę w to, że Pan Kościoła - Jezus Chrystus, który wypełnił wówczas kamienne stągwie najlepszym winem, może i dziś napełniać nasze życie nową treścią, radością i błogosławieństwem. Z Jego pomocą i prowadzeniem możemy wspólnie nadawać naszemu życiu sens i składać w nim dobre świadectwo wiary. Będzie to dla mnie wielką radością i przywilejem, jeśli w tej drodze, jako proboszczowi Parafii, będzie mi dane Wam towarzyszyć.

Z wyrazami szacunku.

ks. Michał Walukiewicz

KS. BOGDAN WAWRZECZKO

NOTKA BIOGRAFICZNA

Urodzony 08.08.1971 w Cieszynie. Od roku 2000 żonaty z Anielą z domu Macura, dwóch synów Samuel (13) Michał (10). Ordynowany w Cieszynie 14.11.1999. Praktyka kandydacka w Parafiach w Cieszynie i Gliwicach. Wikariat w Gliwicach (1999-2004) i Tychach (2004-2006). Diecezjalny Duszpasterz Młodzieży Diecezji Katowickiej (2004-2006) i Diecezji Warszawskiej (2006-2008). Od 2006 Proboszcz Parafii w Węgrowie jednocześnie kierownik Ewangelickiego Domu Opieki Sarepta. Ukończył Kurs Duszpasterski (2007) i warsztaty „Mediacja w Kościele” (2014). Absolwent Studium Terapii Uzależnień Polsko-Niemieckiego Instytutu Błękitny Krzyż. Wolontariusz w Poradni Leczenia Uzależnień w Sokołowie Podlaskim 2013-2014. Od 2014 wolontariusz w Zakładzie Karnym w Siedlcach, na stałe współpracuje z Ośrodkiem Interwencji Kryzysowej w Węgrowie.

PYTANIA DO KANDYDATA

Jak wyglądała dotychczasowa współpraca z Radami Parafialnymi w parafiach, gdzie Ksiądz pracował?

Rada Parafialna jest dla mnie dużym wsparciem. Cieszę się, że mogę polegać na doświadczeniu i zaangażowaniu jej członków. Wielokrotnie ze strony rady doświadczyłem pomocy w trudnych sytuacjach. Wspólne podejmowanie decyzji daje mi poczucie bezpieczeństwa i współodpowiedzialności za parafię, nie jestem więc sam.

Jakie mechanizmy życia parafialnego Ksiądz dotychczas stosował?

W węgrowskiej parafii odbywają się regularnie nabożeństwa, godziny biblijne, lekcje religii, spotkania szkoły niedzielnej. Część parafian mieszka kilkadziesiąt kilometrów od Węgrowska, przyjazd na godzinę biblijną stanowi duże wyzwanie, dlatego w pierwszą niedzielę miesiąca jemy wspólny obiad, po którym spędzamy czas studiując Boże Słowo. Szkoła niedzielna jest następczynią Zaocznej Szkoły Biblijnej, której zajęcia odbywały się przez dwa lata. Po każdym nabożeństwie odbywają się „herbatki parafialne”, gdzie możemy jeszcze spędzić z sobą kilkadziesiąt minut na rozmowie. Spotkania te wpływają na integrację naszej parafii. Podobnie jak wspólne wyjazdy parafialne, które odbywają się mniej więcej raz w roku. Prowadzimy jako parafia jedyną w powiecie wypożyczalnię sprzętu rehabilitacyjnego. Regularnie organizujemy też półkolonie dla dzieci, które cieszą się dużym zainteresowaniem w mieście. Prowadziliśmy też otwarte zajęcia z języka norweskiego, francuskiego i angielskiego. Organizujemy otwarte cykliczne spotkania: „Dni Kultury Ewangelickiej”, „Trzy kolory nieba”, spektakle teatralne, koncerty, warsztaty, seanse filmowe, promocje książek, wystawy.

Jak wyglądała statystyka wystąpień i wstąpień z i do Parafii, w których Ksiądz pracował?

8 lat i 5 konwersji, czy to dużo nie wiem. To 12,5% z 40 osobowej parafii. 10 sympatyków, regularnie uczęszczających na nabożeństwa to 25%. Węgrów liczy niespełna 13 000 mieszkańców i tak jak każde miejsce ma swoją specyfikę. Moim zdaniem tych liczb nie można tak zwyczajnie porównać z liczbami z parafii X, dlatego, że wynik może być nieprawdziwy.

Jaka forma duchowości jest Księdzu najbliższa?

Jestem przeciwnikiem „szufladkowania” ludzi. Ewangelicka duchowość opiera się na czytaniu Bożego Słowa i modlitwie, społeczności z Bogiem i trwaniu we wspólnocie Kościoła.

Jaką Ksiądz ma wizję swoich kontaktów z Kościołem rzymskokatolickim, Kościołem prawosławnym i tzw. „wolnymi” Kościołami protestanckimi?

Jestem przekonany, że jako luteranie nie powinniśmy mieć kompleksów, myślę że możemy się wzajemnie od siebie uczyć. Partnerstwo i uczciwość są niezbędne w kontaktach z każdym z wspomnianych kościołów.

Jakie Ksiądz ma doświadczenie w administrowaniu nieruchomościami?

Od ośmiu lat zajmuję się zarządzaniem parafialnymi nieruchomościami. Nie jestem jednak licencjonowanym zarządcą nieruchomości.

Jakie Ksiądz ma doświadczenie w procesie rewindykacji mienia kościelnego?

Nie mam takich doświadczeń.

Jak wyglądała dotychczasowa współpraca Księdza z władzami samorządowymi i wojewódzkimi?

Marszałek Województwa Mazowieckiego wsparł remont naszego drewnianego kościoła. Władze powiatu i miasta są gośćmi na organizowanych przez parafię uroczystościach. Jako parafia jesteśmy zapraszani do konsultacji projektów współpracy samorządu ze społeczeństwem, bierzemy też udział w ogłaszanych przez miasto projektach na wypoczynek letni i zimowy dzieci i młodzieży, projektach z zakresu edukacji, kultury i dziedzictwa narodowego. Korzystamy też z miejskich projektów przeznaczonych na remont zabytków. Jeśli jest to tylko możliwe biorę udział we wszystkich imprezach organizowanych przez samorząd. Nasze relacje z władzami samorządowymi określiłbym jako dobre i partnerskie.

Czy w dotychczasowych miejscach pracy rozwijał Ksiądz kontakty ekumeniczne?

Wspólnie z Rzymskokatolicką Parafią p.w. Ojca Pio organizowaliśmy dwukrotnie spotkania „ProChrist”, zapraszamy się wzajemnie na nabożeństwa ekumeniczne. Parafia Prawosławna w Siedlcach uczylała nam swojej salki na nabożeństwa. Z Kościołem Adwentystów Dnia Siódmego używamy sobie wzajemnie pomieszczeń na nabożeństwa.

Czy w dotychczasowych miejscach pracy propagował Ksiądz tradycję i dzieje miejscowej społeczności ewangelickiej?

Węgrów jest miastem wielokulturowym, stąd też m.in. samorząd miasta współfinansował wydanie przewodnika turystycznego „Ewangelicy w Węgrowie”. Gościliśmy też Ogólnopolski Zjazd Młodzieży Ewangelickiej. Organizujemy otwarte koncerty, wystawy, promocje książek, spektakle teatralne oraz spotkania z cyklu „Trzy Kolory Nieba”, podczas których przedstawiciele rzymskiego katolicyzmu, judaizmu i luteranizmu prezentują swoją tradycję, historię i sposób pojmowania świata.

Proszę wymienić największe osiągnięcia i sukcesy, jakimi może Ksiądz pochwalić się w dotychczasowej służbie. Co zmieniło się na lepsze w parafiach, którymi Ksiądz administrował?

Ciężko mi odpowiedzieć na to pytanie, ponieważ osiągnięcia i sukcesy nie są tylko moją zasługą i przypisywanie ich tylko sobie byłoby nieuczciwe. Swoją pracę rozumiem jako służbę więc też niekoniecznie chcę się chwalić. Gdybym jednak miał napisać o tym co mnie cieszy wymienił bym trzy rzeczy: W Gliwicach rozpoczęliśmy wydawanie informatora parafialnego, dziś po kilkunastu latach ukazuje się on w ośmiu parafiach. W Tychach rozpoczęliśmy organizację wyjazdów dla dzieci, wyjazdy te organizowane są nadal. W Węgrowie zdarza się, że przechodnie spotykając nas na mieście pytają: Kiedy robicie półkolonie, bo chcielibyśmy zapisać dzieci.

Czy widzi Ksiądz możliwość współpracy Parafii ze stowarzyszeniami/fundacjami?

Tak. W niektórych parafiach diakonia parafialna działa jako stowarzyszenie.

Czy ma Ksiądz doświadczenie w prowadzeniu Diakonii?

Od ośmiu lat jestem kierownikiem Ewangelickiego Domu Opieki Sarepta, jestem też terapeutą uzależnień. Współpracuję z Ośrodkiem Interwencji Kryzysowej. Od wakacji jestem też wolontariuszem w siedleckim zakładzie karnym.

Czy brał Ksiądz udział lub organizował akcje społeczne/charytatywne? Jeżeli tak, to jakie? Na czym one polegały?

Jesienią zbieraliśmy pieniądze na zakup dużego termosu na zupę dla parafii luteranckiej w Połtawie na wschodzie Ukrainy. Parafia ta dokarmia osoby bezdomne i uchodźców. Wiosną zebraliśmy ponad 80 kg żywności i chemii gospodarczej, wysłaliśmy je na Ukrainę. Pomogliśmy też zebrać pieniądze Maćkowi – niepełnosprawnemu artyście, na profesjonalną wypalarkę do drewna. Pieniądze zebraliśmy przygotowując aukcję

prac Maćka, na którą zaprosiliśmy m.in. burmistrza i starostę.

Prosimy o wyjaśnienie, czemu chce Ksiądz piastować funkcję Proboszcza akurat w Toruniu?

Zastanawiałem się czy nasz czas w Węgrowie nie dobiegł końca. Przez

siedem lat pracowałem w Gliwicach, dwa lat w Tychach, potrafię pracować w dużych miastach. Ogłoszenie wakansu w Toruniu spowodowało myśl o możliwej zmianie i po długim czasie zastanawiania się i modlitwy, postanowiłem złożyć wymagane dokumenty, prosząc Boga aby to Jego a nie moja wola się działa. Chciałbym żeby moi synowie mieli grupę rówieśniczą w parafii.

LIST DO PARAFIAN

Szanowni Państwo, Drogie Siostry i Bracia

Minął tydzień od naszego spotkania w Toruniu. Wracając do domu mieliśmy przed oczami Wasze twarze, myśleliśmy też długo o tych kilku rozmowach do których nas zaprosiliście. Razem z żoną dziękujemy za wasze przyjęcie i otwartość.

W poprzednią niedzielę razem przyglądaliśmy się doświadczeniu z Góry Przemienienia. To tam razem z uczniami mogliśmy wsłuchiwać się w Boży głos wskazujący na Chrystusa „To jest mój syn umiłowany, którego sobie upodobałem, Jego słuchajcie.”

W moim rozumieniu oznacza to, że odpowiedzialnością każdego z nas jest szukanie Chrystusa i słuchanie Jego głosu, idąc dalej odpowiedzialnością każdego parafianina jest też troska o zbór i traktowanie go jako wspólnego dobra, nie przedkładając swojej prywaty nad dobro parafii, a dodatkową odpowiedzialnością księdza, który jest przecież również parafianinem, jest zrobienie wszystkiego co może, aby pomóc w odnajdywaniu Zmartwychwstałego, każdemu niezależnie do jakiej grupy należy. Ksiądz ma oczywiście cały wachlarz możliwości pracy od spotkań, lekcji religii, czy szkólek niedzielnych, poprzez godziny biblijne, najróżniejsze spotkania, czy wreszcie wspólne wyjazdy. Jest on jednak tylko jedną z wielu osób tworzących wspólnotę parafialną. Tworzenie otwartej i zapraszającej parafii jest jego a nie wyłącznie jego odpowiedzialnością. Pamiętajmy, że z Góry Przemienienia uczniowie z Jezusem schodzą i spotykają się z ludzkimi problemami, kłopotami czy dramatami. Myślę, że przykazanie miłości bliźniego nabiera swojego praktycznego wymiaru w tym co nazywamy diakonią – służbą miłosierdzia. Czasem oznacza ona danie pracy, po to żeby ktoś mógł zaspokoić swoje podstawowe potrzeby – tak jak mówi o tym dzisiejsza Ewangelia, a czasem inną formę praktycznej troski o tych, którzy są w potrzebie, w kryzysie, czy z jakichś powodów nie radzą sobie z różnymi aspektami życia.

Zostałem poproszony o napisanie do Was listu i muszę przyznać, że czuję się nieco zakłopotany, nie chcę bowiem, żeby był on odczytywany jako prośba o wybór mojej kandydatury. Jesteście w ważnym dla Was okresie wyboru nowego proboszcza Waszej parafii. Zachęcam do szukanie głosu Bożego Syna również w tej sprawie.

Przesyłam życzenia Bożej bliskości i pokoju na każdy dzień

ks. Bogdan Wawrzeczek

ZASADY GŁOSOWANIA

Przypominamy najważniejsze zasady głosowania.

- Głosowanie ma charakter tajny.
- Po podpisaniu listy wyborców każdy uprawniony do głosowania członek parafii otrzymuje kartę do głosowania. Znajdują się na niej imiona i nazwiska 3 kandydatów umieszczone w porządku alfabetycznym.
- Obok nazwiska każdego z kandydatów znajduje się kwadrat. **Znak „iks” stawiamy obok nazwiska wybranego przez siebie kandydata** (patrz ilustracja poniżej).

- Głos jest ważny tylko jeśli znak X zostanie postawiony obok nazwiska **jednego** kandydata. Postawienie znaków X obok nazwisk dwóch lub trzech kandydatów sprawi, że oddany głos zostanie uznany za nieważny.
- Procedura wyborcza skończy się na pierwszej turze, jeśli jeden z kandydatów uzyska 50% głosów + 1.
- Jeśli po policzeniu głosów okaże się, że żaden z kandydatów nie uzyskał bezwzględnej większości głosów, odbędzie się druga tura.
- W drugiej turze wezmą udział dwaj kandydaci, którzy w pierwszej turze uzyskali największą liczbę głosów.
- Zasady techniczne głosowania są takie same jak w pierwszej turze, a zwycięża w niej ten kandydat, który uzyska większą liczbę głosów od swojego konkurenta.

UWAGA!

Na wszelki wypadek prosimy o zabranie na Zgromadzenie Wyborcze dowodu osobistego.

INFORMACJE

Biuletyn przygotowany przez Parafię Ewangelicko – Augsburską w Toruniu

Redakcja: prof. dr hab. Jarosław Kłaczek

Skład: Zbigniew Szalbot

ADRES PARAFII

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Toruniu

ul. Strumykowa 10

87-100 Toruń

PROBOSZCZ ADMINISTRATOR

Ks. bp. prof. Marcin Hintz

E-mail: marcin.hintz@luteranie.pl

GODZINY URZĘDOWANIA

Sekretariat:

Wtorek – Czwartek: 10:00-14:00

Niedziela: 9:00-10:00

Tel./faks: (+48) 56 622 31 54

E-mail: torun@luteranie.pl

Administracja cmentarza:

Wtorek – Czwartek: 10:00 – 14:00

Telefon: 695 457 294

ADRES KOŚCIOŁA

ul. Wały gen. Sikorskiego 14

ADRES KAPLICY

ul. Strumykowa 10

STRONA INTERNETOWA PARAFII

www.torun-luteranie.pl